

som helst, der søger om det. Ret til en saadan Afholdsbeværtning, uden at Kommunalbestyrelsen eller de paagældende Folk faa nogen som helst Indflydelse derpaa. Det maa erindres, at det er ikke alene det, at Folk, specielt de unge, sidde og drikke halve Bajere, der er ødelæggende, men det kan ogsaa være uheldigt, at de sidde i daarligt Selskab og i daarlige Lokaler og ødelægge deres Nat eller en Del af den, og jeg synes, at vil man i al Almindelighed give en Egn's Befolkning Ret til at være medbestemmende, naar Talen er om Beværtninger eller Gæstgiverier med Ret til Udsækning af Spiritus, burde man ogsaa give den Ret til at tale med om, hvorvidt der skal være en Afholdsbeværtning. Det bør man bl. a. ogsaa af den Grund, at man kan sætte saa strenge Bestemmelser, man vil, om, hvad der maa være af Spiritus inde i disse Bygninger, der benyttes til Afholdsbeværtninger, og man kan sætte saa strenge Bødestemmelser, man vil for den, der medtager Spiritus til Nydelse paa Stedet, det vil dog altid være vanskeligt helt at undgaa det. Det have vi allerede set nu, og det vil nok vise sig i Fremtiden. Ogsaa af den Grund synes jeg, at Egnens Befolkning bør tages med paa Raad, naar et saadant Spørgsmaal skal tages under Overvejelse, og at man ikke ganske skal give carte blanche med Hensyn til Oprettelse af Afholdsbeværtninger, men huske paa, at Egnens Befolkning ogsaa der har et Krav paa at være medbestemmende.

Det er, hvad jeg har fundet Anledning til at sige. Jeg har ikke ment, der var nogen som helst Grund til at komme ind paa Enkelthederne i Lovforslaget, som det nu er kommet ned fra Landstinget. Jeg har holdt mig til det, jeg gaar ud fra er Hovedforskellighederne, og det, det vil volde Vanskelighed at enes om. Jeg vil, idet jeg slutter, kun udtale Haabet om, at det maa lykkes paa Grundlag af det Lovforslag, der nu er kommet ned fra Landstinget, at naa til et Resultat. Jeg tror, det maa indrømmes, at Forslaget, som det nu er vedtaget af Landstinget, er blevet lettere overskueligt, idet det i Stedet for tidligere at fylde 24 Sider nu kun fylder 14 Sider, og jeg tror, at selv om der er Bestemmelser deri, som man gerne vil have ændret, og selv om der paa den anden Side mangler Bestemmelser, som man maatte ønske at faa sat ind, vil det ikke volde store Vanskeligheder at faa dem satte ind saaledes, at de holdes nogenlunde indenfor den foreliggende Ramme. Jeg

haaber, at der i dette Ting skal være en Erkendelse af, ligesom jeg havde Indtryk af, at der var i Landstinget, at det er nødvendigt at komme til Ende med denne Sags Behandling, saa at man i hvert Fald for en Aarrække ved, hvad man har at rette sig efter; idet man ogsaa fra Beværternes og Gæstgivernes Side har Krav paa at faa nogenlunde rolige Forhold at leve under. De kunne være og de ere lige saa hæderlige Borgere som alle andre. De have Ret til at udøve den Virksomhed, de nu en Gang have, og de maa have Ret til at udøve den under saa rolige Forhold, som det er muligt, efter at man faar vedtaget en Lov derom. Jeg vil, som sagt, haabe paa, at den Erkendelse ogsaa her nede maa være saa stærk, at der kan være Mulighed for at faa Sagen ført igennem i en ikke fjern Fremtid.

Kvist: Jeg kan fuldt ud slutte mig til den højtærede Indenrigsministers udtalte Ønske om, at vi i en nær Fremtid maa naa til en Forstaaelse i denne Sag. Jeg kan ogsaa give min Tilslutning til den Udtalelse, Ministeren fremsatte, og som gik ud paa, at Ædruelighedsspørgsmaalet, det Spørgsmaal, som dette Forslag særlig tager Sigte paa at løse, ikke er et specielt Afholdsspørgsmaal, men et Samfundsspørgsmaal, et af de største sociale Spørgsmaal, der ere oppe i vor Tid. Jeg tror, det er heldigt, at det fra Ministerbænken bliver understreget, at det er et Spørgsmaal, der vedrører det hele Samfund, og ikke et Spørgsmaal, der kun vedrører Afholdsfolkene. Disse have sluttet sig sammen i Organisationer for i saa vid Udstrækning som muligt at oplyse Befolkningen om, hvilken stor og vigtig Samfundsopgave der her ligger for til Løsning, og de bringe ikke alene personligt, men ogsaa pekuniært store Ofre for at fremme denne store Samfundssag. Det er ikke personlige Interesser, der have skabt og drive Afholdsbevægelsen og have gjort, at man har sluttet sig sammen i Organisationer for ved forenede Kræfter at fremme denne Sag. Nej, det er Klarhed over den store og vigtige Samfundsopgave, det er at fremme Ædrueligheden i Folket.

Jeg skal selvfølgelig ikke her komme ind paa at tale vidtløftigt om, hvad det er, der har fremkaldt Afholdsbevægelsen, det er en Selvfølge, at det er Spiritusnydelsens sørgelige Følger. Jeg vil blot henstille til Regeringen og alle Rigsdagens Medlemmer at se lidt paa Statistikken og overveje, hvad det er, man her ser. Jeg